

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Til hr. Claus Larsen-Jensen: Det er da rigtig nok, at der er et lille fremskridt i forhold til den nuværende situation, ved at det ser ud til, at man kan få papirerne lidt tidligere fra de nationale parlamenters side, og at man som sagt også har det her lysegule kort, man kan vise, hvor man kan protestere og sige sammen med en tredjedel af de nationale parlamenter i EU: Vi mener ikke, at det her forslag opfylder nærhedsprincippet i vores land.

Så den mulighed, den lille mulighed har man, og den var også god nok, hvis det var sådan, at Kommissionen ikke bare kunne sige, hvad de kan ifølge forslaget, at det er de ligeglade med. Kommissionen er ligeglad med, at der er nogle lande her, der siger nej, fordi nærhedsprincippet ikke overholdes, for den kan fremsætte det forslag under alle omstændigheder. Så er vi lige vidt, hvis Kommissionen fastholder, at det er det organ, der kan fremsætte forslag.

Derfor synes jeg, at man fra de danske repræsentanters side skulle have stået meget hårdere fast på det, som Folketinget, det, som nogle nationale parlamenter ville have, nemlig et rødt kort, der kunne bevirke, at hvis nærhedsprincippet blev brudt, så ville man ikke være med til, at Kommissionen kunne fremsætte forslag.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Man kan altid ønske sig noget mere, end man får. Det kan man til jul, og det kan man, når man forhandler med andre. Men er det ikke korrekt, at dette er en markant forbedring, og at dette muliggør, at man i samtlige nationale parlamenter fra dag et går ind og skal have en behandling af de konkrete forslag, som betyder, at man kan gå ind og vurdere, om subsidiaritetsprincippet er overholdt eller ikke overholdt, og at vi kan koordinere vores indsats på en helt, helt anderledes måde, end det er sket tidligere?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jo, men der er nogle magtforhold dér, der ikke er til at kimse ad, og når man går ind i sådan nogle ting, så ved man med sig selv, og på samme måde er det med Kommissionens sammensætning, at hvis man har fulde rettigheder, så står man stærkere. Man ved med sig selv fra Kommissionens side i de her tilfælde, at man har mu-

ligheden for at gennemtrumfe, uanset at der er en tredjedel af landene, der er lidt sure over det og ikke mener, at nærhedsprincippet bliver overholdt.

Derfor må hr. Claus Larsen-Jensen også give mig ret i, at det ønskelige, og det er også det, Folketinget har kæmpet for med de platforme, vi har haft i EU-systemet, at der skulle være mulighed for at bruge et rødt kort. Det er jo ligesom en magtbalance. Hvis den ene part føler, at man er enormt overlegen og under alle omstændigheder kan fremsætte forslag og gøre, hvad der passer en, ja, hvad bliver så resultatet? Så bliver resultatet ofte, at så bestemmer den part i den sidste ende. Og det er jo altså det, Kommissionen har af muligheder her. De har muligheden for selv at bestemme, og jeg er sikker på, at de vil gøre det.

Kl. 15.30

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Når man hører på Dansk Folkeparti, så lyder det jo, som om noget af det, der er det vigtigste for Dansk Folkeparti i den nye forfatningstraktat, er spørgsmålet om Kommissionen. Derfor vil jeg gerne spørge hr. Peter Skaarup: Hvorfor er Kommissionen så vigtig for Dansk Folkeparti?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Kommissionen er jo vigtig, fordi den er det organ i EU, som sidder med en meget afgørende magt, og den er et ikkedemokratisk valgt organ, som altså er det, der kan fremsætte forslag i EU-systemet. Det er jo det, der kan være meget anstødeligt for mange borgere i et demokratisk land som Danmark, at man kan opleve, at man ikke føler, at EU er et demokratisk organ.

Det er svært at have et demokrati, når vi taler så mange forskellige sprog, som vi gør, og når man har en Kommission, der ikke er folkevalgt. Så er det svært at have et demokrati, og derfor vil der være mange borgere her i landet – og det giver sig udslag ved folkeafstemninger – der siger: Nej, det er da udansk at have det på den måde. Vi er da vant til i Danmark, at når vi vælger vores Folketing, så kommer der en regering, der er valgt ud af Folketinget og ikke ud fra nogle indirekte udpegninger af nogle mennesker, som ikke har nogen demokratisk legitimitet overhovedet.